

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714010095
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714010095.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Pavla Sládka, v trestnej veci proti odsúdenému L. J., nar. XX. K. XXXX v U., trvale bytom D. č. XXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove, v konaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného L. J. proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 16. februára 2015, č. k. 4Nt 7/2014-52 rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2015 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného L. J. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Skalica zo dňa 16. februára 2015, č. k. 4Nt 7/2014-52 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného L. J. na povolenie obnovy konania, pôvodne vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T 26/2010 zamietnutý, nakoľko neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. l. 52-54 spisu tým, že L. J. bol v pôvodnom konaní tohto súdu rozsudkom č. k. 4T 26/2010-168 zo dňa 20. septembra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.12.2010 sp. zn. 6To 112/2010 (č. k. 6To 112/2010-194) uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a bol právoplatne odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Vo veci podal odsúdený dňa 5. októbra 2010 dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Tdo 57/2010 dňa 16. decembra 2010 odmietol.

Odsúdený návrhom na povolenie obnovy konania namietal skutkové závery skôr konajúcich súdov v pôvodnom konaní, predovšetkým závery znaleckej expertízy KEÚ Bratislava vo vzťahu k výpočtu jednorazových dávok drogy, žiadal na verejnom zasadnutí opätovne vypočúť znalcov z pôvodného konania k údajne chybné expertíze a tieto prednesy zopakoval na verejnom zasadnutí konajúceho okresného súdu s cieľom, aby bola povolená obnova konania a v konečnom dôsledku tak dôjde k úprave skutku z hľadiska množstva drogy, jej ceny, posúdenia, či množstvo drogy možno považovať za drogu pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu (t. j. 10 obvykle jednorazových dávok omamnej látky). Ak sudca v pôvodnom konaní upravil množstvo drogy zo 69 na 22 obvykle jednorazových dávok, má za to, že nie je na to odborne spôsobilý.

Okresný súd v konaní o povolení obnovy konania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné vyhovieť, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Poukázal na skutočnosť, že dôvody odsúdeného na povolenie obnovy konania sú totožné, také, ktoré uvádzal v pôvodnom konaní okresného súdu i v odvolacom konaní, keď súdy prijali v pôvodnom konaní pre odsúdeného priaznivejšiu alternatívu množstva drogy (z rozpätia 45-22 dávok ustálili nižšiu alternatívu 22 dávok). Napokon ani dovolací Najvyšší súd Slovenskej republiky z tohto

hľadiska obhajobu odsúdeného neakceptoval a jeho dovolanie odmietol. Z odôvodnenia Najvyššieho súdu SR je napokon taktiež zrejmé, že nezistil dôvody na zmenu právnej kvalifikácie protiprávneho konania L. J. v posudzovanej veci.

Okresný súd uzavrel, že vo veci nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samej osobe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa.

Proti tomuto uzneseniu podal po porade s obhajcom priamo na verejnom zasadnutí okresného súdu sťažnosť odsúdený L. J., pričom pri úkone prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť výslovne vzdal. Odsúdený ani jeho obhajca sťažnosť do dňa konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Trnave písomne neodôvodnili.

Krajský súd v Trnave na podklade sťažnosti podanej odsúdeným podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného L. J. nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania túto preskúmal, určil vo veci termín verejného zasadnutia, dňa 16. februára 2015 vykonal komplexné a ucelené dokazovanie smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu. V rámci postupu svojho konania vykonal výsluch odsúdeného, v rozsahu č. I. 49 spisu oboznámil listinné dôkazy tvoriace predmetný i pôvodný trestný spis a v končnom dôsledku tieto dôkazy aj vecne správne materiálne vyhodnotil. Po vykonaní procesne správneho dokazovania dôvodne dospel k tomu ťažiskovému záveru, že nie sú splnené zákonom predpokladané dôvody na povolenie obnovy napádaného trestného konania v zmysle ustanovenia § 399 ods. 2 Tr. por., keďže nie sú zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu osvojuje a ako na správne v úplnosti na ne odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

Pretože senát Krajského súdu v Trnave nezistil v prejednávanej veci žiadne podmienky na zmenu napadnutého prvostupňového uznesenia, sťažnosť odsúdeného L. J. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.